

Unødig byråkrati bør bort

Byråkrati er noe man trenger, men unødig byråkrati bør bort. Slik reagerer fagforeningstopp Knut Aarbakke på Aftenpostens demonstrasjon på at byråkratiet fortsetter å ese opp under Solberg-regjeringen. Han har helt rett.

Under Solberg-regjeringen har antall årsverk i det sentrale statlige byråkratiet økt fra 18.475 til 20.014. Det er en litt kraftigere vekst enn under de siste fire rødgrønne årene. Ellers går sysselsettingen nedover, men byråkrater finnes det alltid nye arbeidsplasser til. Det er pinlig for regjeringen.

Pinlig, men ikke uforståelig. Jobbskaping er tross alt viktig for alle regjeringer. Og byråkrattjobber er kompetansearbeidsplasser med rimelig god lønn

og svært god jobbsikkerhet. Det betyr at det alltid vil strittes imot hvis noen foreslår å redusere antall byråkrater, eller å flytte dem ut fra høykoststeder som Oslo. Nationen er også skyldig i å slå alarm når byråkrattstillinger i distriktene er truet.

Å ansette flere byråkrater, enten det er saksbehandlere, kommunikasjonsrådgivere eller spesialrådgivere, er dessuten et verktøy når politikere skal vise handlekraft. Nye regler og nye tiltak trenger ofte nye hender for å iverksettes.

Selv effektivisering krever tydeligvis effektiviseringsbyråkrater til å utarbeide og kanskje iverksette handlingsplaner for effektivisering. Alternativet vil ofte dessverre være dyre innleide konsulenter.

Det er med andre ord slett ikke

Oppsummert

Flere byråkrater

1 Antallet årsverk i det statlige byråkratiet fortsetter å øke under Solberg-regjeringen.

Tomme Frp-løfter

2 Det skjer til tross for Frps løfte om «krig mot byråkratiet», som nå er moderert til budskapet «det helt er åpenbart at vi har en vei å gå i sentralforvaltningen».

En vanskelig jobb

3 Alt byråkrati er ikke unødvendig. Utfordringen er å redusere unødvendig byråkrati uten å ramme jobber som faktisk må gjøres.

lett å kutte i byråkratiet. Regjering etter regjering har lekt med tanken eller til og med kommet løfter helt opp på Frps «krig mot byråkratiet»-nivå, men regjering etter regjering har kommet til kort.

Det er lett og lettvent å rope om krig. Den korrekte analysen leverer imidlertid Akademikerne leder Knut Aarbakke. Han er enig i at unødig byråkrati bør bort, men påpeker at noe byråkrati er helt nødvendig.

Utfordringen er å skille unødvendig og nødvendig byråkrati. Aarbakkes definisjon er neppe den samme som Frps, og ingen av dem vil være Nationens. Men hvem kan objektivt analysere – for eksempel – hvor mange kommunikasjonsrådgivere staten trenger? Spør du en politiker, vil svaret fort bli en byråkrat.

SAGT

av andre

Raus: Beyoncé Knowles.

Nytt fra sjømatnæringa

* «Er det feministisk å dele ut hummermiddager i bytte mot orgasmer?»

Ellen Engelstad, redaktør i Manifest Tidsskrift og Beyoncé-fan, stiller de tøffe spørsmålene i sin analyse av popartisten Beyoncé Knowles.

Fy F

* «Jeg har opplevd det flere ganger de siste ti årene: Menn som er nyforelskede og sitter og ser på meg med mykt blikk, helt til jeg kommer med f-ordet. Og jeg vet at uansett hvor forelsket de er, er det faktum at jeg er feminist, noe som trekker ned.»

Ragnhild Ulltveit-Moe, skribent i Minerva.

Ikke bare oppklarende

* «Næringsministeren bør ha flust med oppfølgingsspørsmål i denne saken.»

Dagens Næringslivs kommentator Eva Grinde har lest Hydros rapport om Hydros forretningsdrift i Tadsjikistan.

Ikke nødvendig

* «Staten gir på en måte et godkjentstempel på å kjøpe tjenestene. Men kvinner bør kunne kjøpe husvask, ryddehjelp og hjemkjøring av mat uten at staten skal klappe dem på skulderen og si at det er greit.»

Bergens Tidendes politiske redaktør Frøy Gulbrandsen er skeptisk til skattefritak på innleid husarbeidshjelp.

Sint, sant, sunt

* «Hva er det egentlig som provoserer så enormt med ledere som spiser salat?»

Leserbrevskribent Hilde Hartmann Holsten i Dagsavisen om Oslo-politikernes krangel om vegetarmat og andre viderverdigheter.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFO) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFO holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfo@presse.no

Gjer heimen din fager!

DAGENS GJEST

Hun var ikke nådig, Karen Grude Koht, da hun ganske fritt oversatte Ellen Keys toneangivende artikkel «Skönhet i hemmen» i 1904. Med unionsoppløsningen rett rundt hjørnet skulle nordmennene bli herrer i eget hus, også når det gjaldt hjemmenes innredning.

«**Fritt umsett fraa svensk**», skrev Grude Koht på tittelsiden til sin egen utgave. Det lille heftet utkom i serien Norske Folkeskrifter, en rekke småskrifter Norigs ungdomslag og Student-maalaget hadde tatt initiativet til å utgi. Heftene kostet 15 øre og en middelaldersk stavkirkeportal prydet omslaget. Karen Grude Koht tilhørte den såkalte Lysaker-kretsen, en gruppe kunstnere og intellektuelle som i årene rundt 1900 slo seg ned på Lysaker utenfor Oslo. Miljøet var toneangivende og inkluderte navn som nasjonalhelten Fridtjof Nansen, kunstnerne Gerhard Munthe, Eilif Peterssen og Erik Werenskiold. Selv var Karen gift med historikeren og senere utenriksminister Halvdan Koht.

Om navnet hennes i dag lyder ukjent, var hun ingen hvemsom-

helst. Hun var opprinnelig fra Jæren, og livet hennes kom etter hvert til å bli preget av politikk, ikke minst målsak og kvinnesak. Hennes akademiske løpebane inkluderte opphold ved det franske universitetet Sorbonne og det engelske Oxford. Politisk hørte hun til å begynne med hjemme i Venstre, men gikk senere over til Arbeiderpartiet. Åndelig var hun beslektet med den svenske kvinnesakskvinnen, ideologen, norgesvennen og filosofen, Ellen Key.

«**Alle folk lengtar** etter det som er fagert, og difor pligtar me og gjera heimen vaar so fager me kann. Me kjem daa lett til aa spyrrja: Korleis skal me kunna gjera dette?», startet Karen Grude Koht med å spørre. Deretter kom oppgjøret med den rådende smak som på denne tiden var den allestedsnærværende sveitserstilen. Med sine mørke rom, tårn, karnapper og lodne plysmøbler ble den innbegrepet av en nasjonal smak i forfall. «Dei gamle raudmaala bondestovorna hadde ein viss stil», skriver hun. «Men dei nye stasjonsbyarna, der ei mengd med skrale ljose trehus veks upp kring stasjonen, er noko styggedom.» Jernbanens innflytelse på bygdenes byggeskikk er fremdeles uomtvistelig og påpekingene

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

hennes i 1904 bidro senere til arkitekt Arnstein Arnebergs mer nasjonalt inspirerte stasjonsbygninger fra 1913, som fremdeles kler Dovrebanen på strekningen mellom Otta og Dombås.

«**Samklangen millom det** nyttige og det fagre er det me maa stræva etter», fortsatte hun og slo et slag for den tradisjonelle, norske husfliden. Landets mange folkemuseer og bygdesamlinger rommet en rikdom, en formsans og en fargeglede som ble fortrent av masseproduksjonens billige varer. «I dei gamle bondestovorne, slike som på «Skansen» i Stockholm eller på Bygdøy utanfor Oslo, fær ein syn for kva som er fager stil; for kvar ei husgogn [møbel] er der til sitt bruk, og dei er der til høveleg og vent utskorne og maala.»

Kanskje er det disse gjengrodde stiene vi nå er i ferd med å rydde når Aftenposten nylig rapporterte at håndverket, fargene, tradisjonen og naturmaterialene igjen inntar norske hjem. At ting skal ha en mening, at møblene du kjøper, ikke skal kastes ut om noen år, men vare i generasjoner. At tradisjonelle teknikker igjen kommer til heder og verdighet og at hjemmet skal være ditt og ikke en kopi av årets møbelkataloger.

1904

«**Med unionsoppløsningen** rett rundt hjørnet skulle nordmennene bli herrer i eget hus.»

Sjefredaktør (konst):
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no

Politisk redaktør:
Kato Nykvist
kato.nykvist@nationen.no

Nyhetsredaktør (konst):
Alexander Gjermundshaug
alexander.gjermundshaug@nationen.no